

Van: "A.D. Dirkzwager" <djatirot@me.com>
Onderwerp: Theresa May
Datum: 10 januari 2019 om 14:59:50 CET
Aan: Theodora van Meurs <dorrie1@tiscali.it>

Lieve Dorrie,

Dit is mijn eerste mail in het nieuwe jaar 2019 geadresseerd aan 'Het geschenk van God' of te wel aan Theodora. Dan is een nieuwjaarswens voor het nog resterend gedeelte van 346 dagen van 2019 toch nog zinvol.

Vera & ik wensen jou en Chris dit jaar 346 zonsopgangen in goede gezondheid toe als voornaamste wens. 'En plus': Moge ook jullie andere wensen dit jaar nog in vervulling gaan !

Tot zover de inleiding. De Oud -en Nieuwjaar rituelen maakten Vera en ik mee bij vrienden in Amsterdam, in de buurt Artis. Wij waren daar vanaf 16.00 uur met z'n zestienen. Wij kennen elkaar van wekelijkse Heeren en Daames bridge, dus 'good company'. In de vooravond werd er gebridget met als gast Anneke etc. i.e. wereldkampioen bridge Daames. Daarna een Souper. Negen van de zestien gasten kozen oesters als voorgerecht. 's-Middags op 31/12 heb ik 75 oesters opengemaakt. Na het souper liep het tegen twaalf uur aan en tegen het nieuwe jaar. De deuren naar het balkon werden geopend. Het was voor de tijd van het jaar aangenaam weer: droog en een graad of vijf Celsius boven nul. Op het balkon van het appartement kreeg ik de eerste zoen van het nieuwe jaar van Vera en ik reciprocete met Vera met het verzoek om het nog een jaar met mij uit te houden. Daarna begon de klus om, zonder door alcohol aangemoedigde onbeschaamdheid, te zoenen van vriendinnen die ik onder andere omstandigheden nimmer zou willen zoenen. Anderhalf uur hebben wij nog het veel kleurig vuurwerk aan het zwarte zwerk bewonderd en zijn daarna op de fiets, tussen de lallende mensen, door naar de gracht gefietst. 's-Avonds zagen wij op het TV-nieuws de bedroevende rapportage van persoonlijke -en materiële schades. Ik concludeer dat de Nederlandse bridge-bond een taak heeft om het bridgen op oudejaarsavond aan te moedigen. Geen van ons gezelschap heeft die avond een oogletsel opgelopen of een vinger kwijtgeraakt.

De voorspelling is dat het politiek en financieel een turbulent jaar wordt. De onberekenbare president van de US streeft geen stabiliteit in de wereld na. In de december j.l. stuurde ik je de Trump-cartoons die dat beeld bevestigt. Met deze mail stuur ik je de mails over de medelijdenwekkende Premier van de UK die het lekkend en zinkend schip drijvend moet houden door met een theelepel het water moet hozen uit het schip.

Te bedenken dat een percentage stemmers niet voor Brexit stemde om dat zij uit de EU wilden, maar tegen het jarenlange strenge bezuinigingsbeleid van

de 'Cameron-administration.'

'Never a dull moment.' veel liefs en groeten voor jullie beiden, V & A

P.S. Brief van mijn baas in mijn werkzame leven bij de Lloyds Bank Plc. Ik achtte hem mijn superieur en wel de enige in mijn werkzame leven bij verschillende banken. Hij is in Argentinië geboren, spreekt vloeiend Spaans, heeft in Amsterdam en Spanje gewerkt als 'primus inter pares' in die landen, gaat ieder jaar voor tenminste 4 weken met vakantie naar Spanje. Hoe is het mogelijk dat hij voor Brexit stemt? Hij denkt nog steeds dat Engeland als middelgroot land zich kan handhaven tussen de machtsblokken Amerika, China Rusland en Europa. Engeland verkwanselt haar 'special relationship' met de EU voor een ongelijkwaardig 'special relationship' met de USA. (66 miljoen inwoner in de UK tegenover 300 miljoen in de USA)

Cook speculeert dat de EU uit elkaar valt in soevereine staten met eigen valuta's en geplaagd door 'competitive devaluations'.

Hij is niet geporteerd van een EU federatie, maar heeft geen bezwaar dat de **federatie UNITED** kingdom voort blijft bestaan, vooral als de 'crude oil' opbrengsten van het federatie-lid Schotland (dat voor 'remain' heeft gestemd op 23 juni 2016) direct in de Engelse schatkist vloeien. Nogmaals veel liefs en groeten van beiden aan jullie beiden, V & A

Stuart Cook

To: Adriaan Dirkzwager (djalrot@me.com)
Subject: EU etc

27 mei 2016

Dear Adriaan

The contents of your mail of 20th May are a reflection of your better understanding than mine of various important historical steps in the development of the EU story since the whole process started. I have kept broadly abreast of this process but with the knowledge that I lived in the Americas from 1960 to 1987 – as a young man not that interested in the European scene – I have to admit that I did not pay any attention to this whole saga. My life revolved around my work (learning all about domestic banking and trade finance in Peru and Brazil followed by corporate and international finance in the USA) plus, of course, enjoying a fairly active social life during that whole period of 27 years. 1976 to 1981 were spent in the UK prior to the family's transfer in January 1981 to The Netherlands. Once again I have no recollection of thinking at all about the European question presumably because it had no impact on my business life, and even if it had done so my general disinterest in politics would have resulted in my not attempting to follow this topic in the press, specifically matters relating to ongoing developments connected to the final objectives of the Treaty of Rome. It was only when we reached Spain – whose entry into the EU along with Portugal in January of 1986 – that I began to inform myself, at least enough to make me sufficiently knowledgeable on the subject in my position as Country Manager for Lloyds Bank.

This is the background to my having to admit to you that it is only since we returned to live in the UK at the end of 1987 that I began to take a mild interest in what was happening in Europe to include, of course, prospects for the future of the EU. Things have obviously become much more tense of late and we now face the unenviable task of dealing with the Cameron-inspired referendum and attempting to filter out from all the barrage of "in or out" media coverage, plus a very uncertain world geopolitical situation, should the UK stay or leave. Unlike you, I do not believe that the Europe's interests will be best served by the EU progressing to the last step foreseen in the Treaty of Rome, namely the creation of a federation of all the current member states, controlled by a central government with uniform laws, taxation and judiciary. This objective quite simply looks far too much like the old Comecon bloc (ie: the USSR but just covering a different set of countries, several of which were ironically part of the old USSR), and this is something that, for me, is beyond contemplation. Recent experience suggests that the UK alone will be wholly unable to initiate any changes to the way the European Commission manages the affairs of the EU – there is certainly a group of member countries which sympathise with some if not all of the changes that the UK government

Stuart Cook

To: Adriaan Dirkzwager (djatiro@me.com)
Subject: EU etc

27 mei 2016

Dear Adriaan

The contents of your mail of 20th May are a reflection of your better understanding than mine of various important historical steps in the development of the EU story since the whole process started. I have kept broadly abreast of this process but with the knowledge that I lived in the Americas from 1960 to 1987 – as a young man not that interested in the European scene – I have to admit that I did not pay any attention to this whole saga. My life revolved around my work (learning all about domestic banking and trade finance in Peru and Brazil followed by corporate and international finance in the USA) plus, of course, enjoying a fairly active social life during that whole period of 27 years. 1976 to 1981 were spent in the UK prior to the family's transfer in January 1981 to The Netherlands. Once again I have no recollection of thinking at all about the European question presumably because it had no impact on my business life, and even if it had done so my general disinterest in politics would have resulted in my not attempting to follow this topic in the press, specifically matters relating to ongoing developments connected to the final objectives of the Treaty of Rome. It was only when we reached Spain – whose entry into the EU along with Portugal in January of 1986 – that I began to inform myself, at least enough to make me sufficiently knowledgeable on the subject in my position as Country Manager for Lloyds Bank.

This is the background to my having to admit to you that it is only since we returned to live in the UK at the end of 1987 that I began to take a mild interest in what was happening in Europe to include, of course, prospects for the future of the EU. Things have obviously become much more tense of late and we now face the unenviable task of dealing with the Cameron-inspired referendum and attempting to filter out from all the barrage of "in or out" media coverage, plus a very uncertain world geopolitical situation, should the UK stay or leave. Unlike you, I do not believe that the Europe's interests will be best served by the EU progressing to the last step foreseen in the Treaty of Rome, namely the creation of a federation of all the current member states, controlled by a central government with uniform laws, taxation and judiciary. This objective quite simply looks far too much like the old Comecon bloc (ie: the USSR but just covering a different set of countries, several of which were ironically part of the old USSR), and this is something that, for me, is beyond contemplation. Recent experience suggests that the UK alone will be wholly unable to initiate any changes to the way the European Commission manages the affairs of the EU – there is certainly a group of member countries which sympathise with some if not all of the changes that the UK government